

mig netop, at en Folkebevægelse er særlig
 stiftet, og jeg vil med det Samme bemærke,
 at her have vi et Tilfælde, hvor selve den ga-
 ranterede Neutralitet yder en fortrinlig moralisk
 Støtte; thi saalænge vi ikke have opnaaet en
 vedvarende Neutralitet, ere Landgangstrop-
 perne ikke nær saa stærkt udsatte for at blive
 affaarne; thi da skulde først de andre Mag-
 ter stille Hovederne sammen og spørge: Er
 det i vor Interesse at komme Danmark til
 Hjælp eller ikke. Men findes der en ved-
 varende Garanti for Danmarks Neutralitet,
 da ere Garantimagterne ligefrem forpligtede
 dertil, og derved udsætter den angribende
 Magt sig meget snarere for at faae sine
 Landgangstropper affaarne. Naar man
 lægger saa ringe Vægt paa de Garantitrat-
 tater, der ligge til Grund for Schweiz's og
 Belgiens neutrale Stilling, vil jeg dog tillade
 mig at fremdrage en Udtalelse fra en Auto-
 ritet, en Mand, hvis Udkomst til at tale
 med om denne Sag. Ingen, der kjender
 hans Navn, vil kunne underkjennde; det er
 den bekjendte folkeretlige Forfatter, den
 tydske Professor Geffken; han holdt et
 Foredrag i Hamborg i August 1885 for en
 Kongres, som et betjendt Selskab for Folke-
 rettens Reform og Kodifikation afholdt.
 Der udtalte han i Anledning af den Mode-
 stemning, der var kommen op om at kaste
 Brag paa Garantitraktater, at i Særdeleshed
 store internationale Overenskomster, hvorved
 saadanne Smaastaters som Belgiens, Schweiz's
 og Luxemburgs Uafhængighed og Neutralitet
 blev stillet under europæisk Sanktion, havde
 bevist deres virksomme Kraft under de nyere
 Forviklinger. Det er blevet paastaet, at
 man i den senere Tid i Belgien har hørt
 Stemmer for den formelle Ophævelse af
 Neutralitetsakten. Saavidt jeg har kunnet
 se, er det langt fra at være Tilfældet, og jeg
 tror ogsaa, at naar man skal forklare sig, at
 Schweiz og Belgien uagtet deres stærkt ud-
 satte Stilling som Fæstlandsmagter have
 holdt sig udenfor Krigshistorien i det sidste
 Hundredeaar, er Grunden netop den, at de
 have haft en garanteret Neutralitet. Der
 er blevet talt om den platoniske Ret, som
 en neutraliseret Stat havde til at anraabe
 de garanterede Magter om Hjælp, der ikke
 ydes. Ja, det kommer ganske an paa, om
 de garanterende Magter have Interesse af
 Sagen. Det indrømmer jeg fuldstændig, at
 en Traktat har kun Betydning, for saavidt
 den hviler paa sande Interesser; men i saa
 Henseende tror jeg, at en Garantitraktat til
 Fordel for Danmark, for de tre nordiske Riger,
 vil hvile paa sandere Interesser end de Trak-
 tater, der give Betyggelse for Schweiz siden
 1815 og for Belgien siden 1831. Jeg tror,

det maa kunne gjøres klart for Europa, at
 det er i alle Magters Interesse, at ikke nogen
 enkelt Stormagt er i Besiddelse af Indsej-
 lingen til Østersøen og navnlig da Store Belt,
 thi det er det, det gjælder om, ikke Sundet.
 Det er kun gennem Store Belt, at de store
 Krigsskibe kunne gaa; de, som stikke mere end
 22 Fod, kunne ikke gaa igjennem Sundet
 uden nordfra; det er en Sækkegade for dem;
 de kunne ikke gaa sydfra gennem Drogden.
 Det er derfor, jeg vil bede om endelig at
 lægge Mærke til, at naar der er Tale om
 Neutralisering af Danmark, maa den hvile
 paa et helt andet Grundlag end Neutralise-
 ringen af Schweiz og Belgien, hvilket ligger
 i, at Danmark er en Sømagt, Schweiz og
 Belgien Landmagter. Medens Fæstlands-
 magternes Neutralisering medfører, at deres
 Territoriums Integritet skal beværes, saa at
 ingen sjendbtlig Krigsafdeling maa komme ind paa
 det neutraliserede Omraade, vil Grundlaget
 for Danmarks Neutralisering være det Mod-
 satte, nemlig den fri Passage gennem Store
 Belt, hvormod Sundet maatte være lukket af
 Hensyn til, at det er Magternes Handelskvei,
 og det maatte ogsaa være tilstrøkkeligt, naar
 Krigsskibene gik igjennem Store Belt. Det er
 ogsaa et Led i Vægtstaaen til Fordel for
 Neutraliseringen, som vi maatte kunne gøre
 indlysende for Europa, at det er i Alles
 Interesse, at Handelen vedbliver at gaa sin
 rolige, trygge Gang gennem Sundet, et
 Farvand, der daglig befares gennemsnitlig
 af mange flere Skibe end Suezkanalen, som
 der er Tale om at neutralisere. Sundet
 gennemsejles daglig af henved hundrede
 Skibe, der medføre Værer af mange Millioner
 Kroners Værdi, saa at en Krig i et saadant
 Farvand med deraf paafølgende Borttagelse
 af Søværter, Slutning af Fyr, Handels-
 standsnings osv. vil medføre et Tab ikke alene
 for Danmark, Norge og Sverig, men for
 alle Europas og Amerikas handelsdrivende
 Nationer. Blandt de Indvendinger, der ere
 gjorte mod mit Forslag, er ogsaa den, at en
 neutraliseret Stat ikke kunde slutte Alliancer.
 Der skal fornødig være paastaet fra engelsk
 Side, at Belgien ikke havde Lov til at slutte
 Alliancer, og noget lignende er ogsaa udtalt
 i den Artikel, som jeg flere Gange har sigtet
 til; men jeg tror, at det beror paa en Mis-
 forstaaelse. Den bevæbnede Neutralisering
 medfører kun, at vedkommende Stat affæ-
 rer sig fra at tage Parti til den ene eller den
 anden Side, naar to eller flere Magter føre
 Krig. Men det er ikke det Samme som at
 opgive enhver Alliance, og jeg skal nævne en
 Udtalelse af en meget sagkyndig Forfatter til
 et af de fortrinligste Værker, man har om
 Neutraliseringen, nemlig den afspøede belgiske